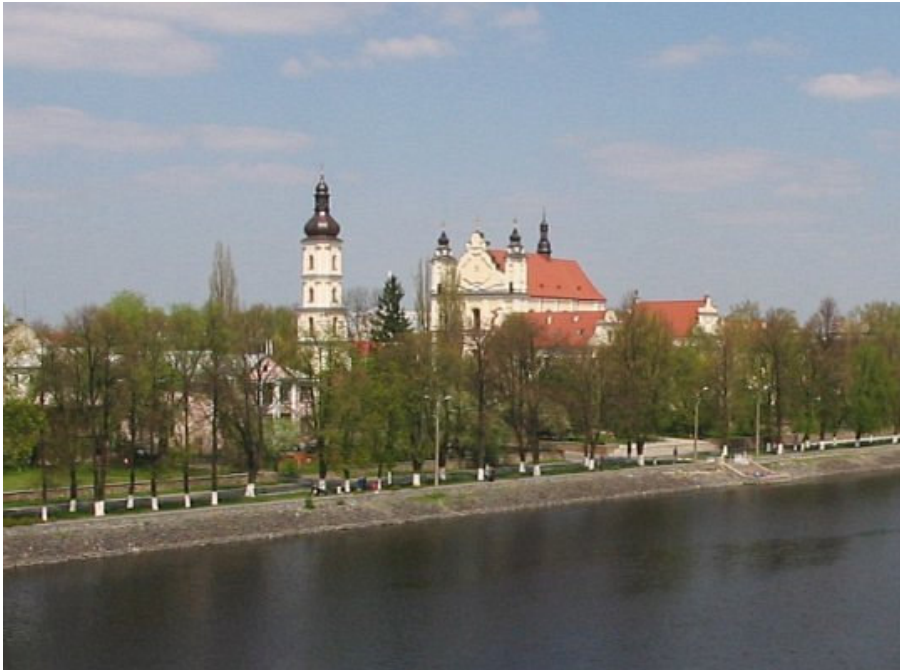

Pinkas. Pranciškonų vienuolynas ir Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į Dangų bažnyčia

Pinkas (Пінск, Pińsk) šaltiniuose minimas nuo X a., XII a. vid. priklausė Turovo kunigaikštijai, XII a. II pusėje tapo dalinės kunigaikštijos centru, 1316-1322 m. priklausė Lietuvos didžiajam kunigaikščiui Gediminui, vėliau jo sūnui Narimantui, kuris gindamas Pinską nuo kryžiuočių žuvo. Vėliau miestas priklausė Narimanto sūnams ir vaikaičiams, po 1440 m. tapo Lietuvos didžiojo kunigaikščio nuosavybe (kunigaikštis miestą valdyti skyrė vietininkui kunigaikščiui Jurijui Simeonui Narimantaičiui), 1519-1556 m. priklausė karalienei Bonai. XVII-XVIII a. susiformavo Pinsko urbanistinis, architektūrinis ansamblis (urbanistikos paminklas, vienas geriausiai išlikusių dabartinės Baltarusijos teritorijoje). Senojo miesto architektūrinį ansamblį sudarė– jėzuitų kolegija ir bažnyčia, dominikonų, karmelitų ir bernardinų vienuolynai, rotušė ir kiti pastatai.

Puošniausias ir geriausiai išlikęs ansamblis Pinske, tuo pačiu vienas didžiausių išlikusių barokinių sakralinių ansamblių dabartinės Baltarusijos teritorijoje - **Pranciškonų vienuolynas ir Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į Dangų bažnyčia** (1510, 1712-1730, 1766-1769, 1817).

Vaizdas į vienuolyną nuo Pinos upės. Nuotrauka iš [Глобус Беларусі](#).

Vienuolynas veikė 1396-1852 m. Vienuolyną, pirmuosius medinius pastatus ir bažnyčią 1396 m. fundavo kunigaikštis Žygimantas Kęstutaitis ir jo žmona Ona. 1510 m. Lietuvos didysis kunigaikštis Žygimantas Senasis fundavo mūrinės bažnyčios statybą. Nauja mūrinė bažnyčia pastatyta 1712-1730 metais. 1730 m. bažnyčią konsekrovo Lucko vyskupas, tačiau pagrindinis fasadas baigtas statyti tik 1766-1769 metais. Tuo pačiu metu pastatytas ir mūrinis vienuolyno korpusas. Vykdamas statybas XVIII a. panaudoti XVI a. mūrai. 1817 m. priešais bažnyčią pastatyta trijų tarpsnių varpinė, 1930 m. užstatytas ketvirtasis tarpsnis. Prie vienuolyno veikė parapinė mokykla ir kolegija. Vienuolynas uždarytas 1863 m., bažnyčia tapo parapine ir veikė be pertraukų. 1925 m. bažnyčia tapo Pinsko vyskupijos katedra, jai suteiktas mažosios bazilikos rangas. Nuo 2001 m. vienuolyno pastatuose pradėjo veikti seminarija.

Bažnyčia - vienanavis pastatas su pusapskrite apside ir dvibokščiu fasadu. Prie pagrindinės navos prišlietos šoninės koplyčios sudaro šoninių navų įspūdį. Kadangi bažnyčia niekuomet nebuvo uždaryta, puikiai išliko XVIII a. I pusės itin turtingas barokinis interjero ansamblis. Interjero dekoras atliktas XVIII a. 3-4 deš. Ansamblį sudaro šeši mediniai ir vienas stiuko altorius, interjere apie 100 skulptūrų, daugybė architektūrinių detalių.

Važnyčios fasadas, pagrindinis altorius. Nuotraukos iš [Глобус Беларусі](#) ir [Radzima.org](#).

Taip pat žr.:

- Пінск // [Radzima.org](http://www.radzima.org/be/pub/531_m/) (http://www.radzima.org/be/pub/531_m/)
- Пінск // [Глобус Беларусі](http://globus.tut.by/pinsk/index2.htm#firstobj) (<http://globus.tut.by/pinsk/index2.htm#firstobj>)